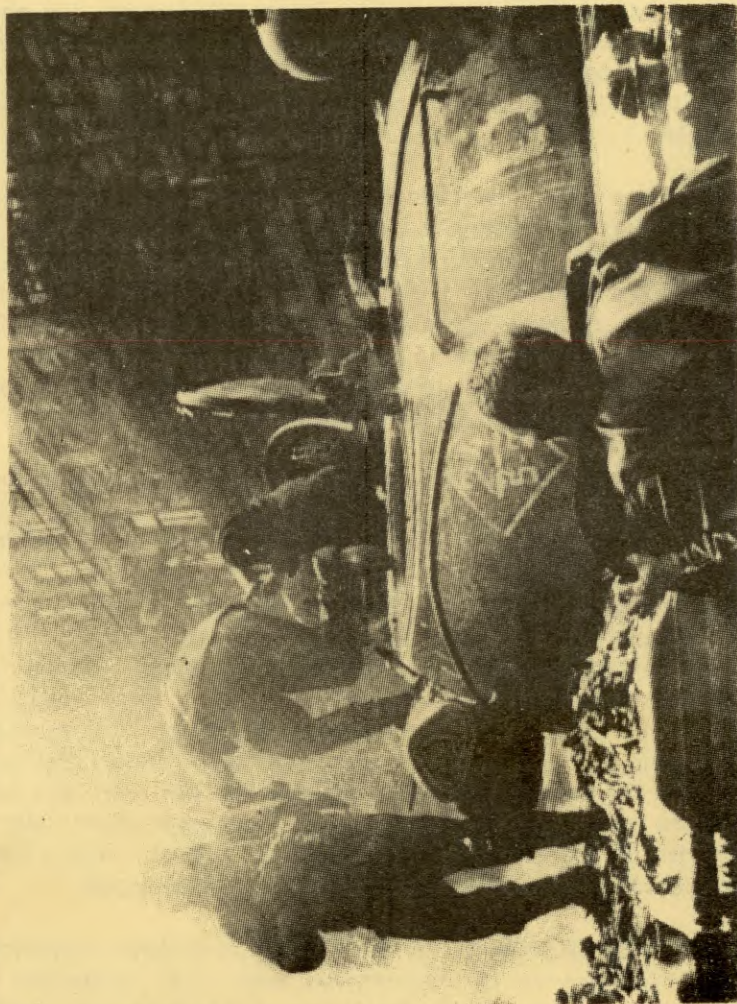

FRAM FOR PARTIET

DU HUSKER SIKKERT 'AUGUST I '68'.
HVA MED 21. AUGUST '87 ? ? ?

MAI/JUNI 1987

Redaksjonelt:

Foran siste Distriktsmøte i Oslo, oppsto det en diskusjon om *hva slags taktikk vi skal ha overfor sosialdemokratiet for å fravriste dem grepet om arbeiderklassen og fagbevegelsen i byen*. Etter langvarige fødselsveer, er denne debatten nå igang i form av en oppsummeringsdiskusjon om 1.mai-taktikken vår.

Heldigvis har størstedelen av innlegga vært *eksterne* til nå ved at diskusjonen er kjørt gjennom 'KK'. All ære til partiledelsen for det ! Etter det vi kan se, har tre spørsmål gått igjen i debatten. **DET FØRSTE SPØRSMÅLET** tar opp *hvor arbeiderklassen befinner seg og hvordan den mobiliseres*. På den ene sida står de som sier at den viktigste delen av arbeiderklassen er de 130.000 LO-organiserte som gjennom sine 162 fagforeninger er representert i Samorg. På den andre sida står de som sier at arbeiderklassen er større og noe mer enn fagforeningene, og at fagbevegelsen er større enn LO.

DET ANDRE SPØRSMÅLET dreier seg om uenighet om *hvilke deler av folket som idag utgjør den taktiske (og strategiske ?) fortroppen mot sosialdemokratiet og borgerskapet*. Den ene sida utgjøres av de som holder fast på analysa av den tradisjonelle arbeiderklassen som borgerskapets bane-kvinner og menn utifra deres stilling i produksjonen. Derfor skal 1.mai fort-satt være *arbeiderklassens* internasjonale kampdag. Den andre sida er mer uklar på spørsmålet om arbeiderklassens strategiske betydning. I stedet framheves fagbevegelsens tradisjonelle mannsdominans, snevre fagforenings-bevissthet og sjåvinistiske tradisjoner. Internasjonal solidaritet, antirasisme, kvinnekrav, boligkamp og miljøkamp har vært de områdene der borgerskapet er blitt sterkest utfordra den seineste tida. Fagbevegelsen har ikke vært fortropp på noen av disse felta. 1.mai må derfor bli *det arbeidende folkets* internasjonale kampdag, der de bevegelsene som har stått i fremste linje i kampen mot borgerskapet får en tilsvarende innflytelse på 1.mai-opplegget.

DET TREDJE SPØRSMÅLET tar opp *hvorfor partiet som helhet mobiliserer så dårlig til aksjoner og demonstrasjoner som 1.mai, og hvordan vi skal få snudd denne situasjonen*. Spørsmålstillinga er foreløpig bare reist (i dette FFP), og synspunktene er derfor lite utvikla foreløpig.

Vår påstand er at 1.mai-diskusjonen til nå har reist spørsmål har betydning langt utover vår jobbing med 1.mai. 'Bydelsavdeling' foreslår en organisert 1.mai-diskusjon i Oslo-partiet til høsten.

Hører du, Bente ?

LØRDAG 3. OKTOBER

INVITERER VI TIL MØTE OM

**DESENTRALISERINGA
AV HELSE- OG
SOSIALSEKTOREN
I OSLO KOMMUNE**

**ÅPENT FOR ALLE PARTIMEDLEMMER SOM ER
ANSATT I KOMMUNEN.**

**MELD FRA - SEINEST I FØRSTE POST TIL
HØSTEN - OM DERE HAR NOEN I LAGET SOM
SKAL VÆRE MED.**

INNKALLING KOMMER SEINERE.

HILSEN

 DSAU/FU

DISKUSJONEN OM PARTIBEDRIFTENE MÅ UTSETTES !

På siste Distriktsmøte ble det vedtatt å reise en diskusjon i Oslo-partiet om *hvordan partibedriftene skal styres*. Materiale skulle sendes ut i februar, og diskusjonen skulle vært avholdt i løpet av våren 87 (Se FFP des.86/jan.87, s.9.).

DS har enda ikke sendt ut materiale om saken til laga. Vi har dermed brutt vedtak fra Distriktsmøtet, og ikke fulgt vår egen plan for 1987.

Det går nå en forberedende diskusjon om disse spørsmålene i partiet. Både DS og SK deltar. Undersøkelser og problemavklaringer har tatt lenger tid enn vi hadde regnet med. Det har derfor ikke vært mulig å lage noe materiale om saken foreløpig.

Vi håper å kunne sende ut bakgrunns-materialet for diskusjonen om styringa av partibedriftene i forbindelse med forberedelsene til partiets neste Landsmøte.

Hilsen Bente

DS-LEDER

OM FRAMDRIFTSPLANEN FOR OSLO-PARTIETS FAGLIGE UTVALG

Fra FU-SEKRETÆREN

Faglig Utvalg (FU) har opprinnelig hatt som målsetting å *opprette faglige fraksjoner på samtlige områder i løpet av vinteren/våren - 87*. Dette har vi ikke greidd på langt nær, men vi er i full gang med denne jobben.

Det er mange medlemmer i bydelslaga som har klaget over manglende hjelp fra partiet til å drive faglig arbeid på arbeidsplassen og i fagforeninga. Denne kritikken er høyst berettiget. Vi trenger å møtes på tvers av lagsgrenser for å utveksle erfaringer og ikke minst å diskutere motsigelser. Kamerater som hører til i bydelslag er blitt et slags 'B-medlemmer' i faglig sammenheng i forhold til kamerater i arbeidsplasslag. *Dette har etter min mening vært et grovt avvik på masselinja i partiet.*

Men nå er altså hjelpen underveis. Vi har imidlertid fått en del problemer med tempoplanen. Det tar tid å gjøre nye FU-medlemmer i stand til å utføre slike oppdrag rent praktisk, og FU-kameratene har også hatt en god del andre 'engasjementer' denne våren.

Ellers er det slik at vi jobber spesielt med noen prioriterte områder. Vi forsøker som kjent å innrette arbeidet vårt på den kvinnelige arbeiderklassen. Og vi jobber for å styrke de fraksjonene som allerede finnes. Noen kamerater må derfor vente lenger enn andre før de hører noe fra oss.

I løpet for partimedlemmer i Oslo kommune den 3.10. vil forøverig kunne brukes til å etablere *noe* av det apparatet vi er ute etter. Faglig Utvalg er fortsatt ikke fulltallig. Vi har plass til 1-2 jenter til, helst fra arbeiderklassen, og helst fra offentlig sektor. Så her er det fortsatt mulig å melde seg til tjeneste!

SPENNENDE TILBUD FRA PARTISKOLEN

Fra
STUDIEUTVALGET I OSLO DISTRIKTSTYRE

FIRE KURSHEFTER TIL NÅ

Fram til høsten vil det være utgitt fire kurs i AKPs partiskole. Temaene for kursa er

- Filosofi
- Økonomi
- Militærpolitikk
- Imperialisme

OBLIGATORISKE FOR INNMELDTE ETTER 1.1.84

Disse kursa er *obligatoriske* for alle som har blitt medlemmer av AKP *etter 1.1.84*. Studieutvalget (SU) i Oslo har gjennomført kurs i filosofi og økonomi, men påmeldingene har vært mangelfulle. Vi vil derfor arrangere disse kursa om igjen. Vi vil også påpeke at det er *styrenes ansvar* at medlemmer etter 1.1.84 blir påmeldt. (Les de to artiklene om P.skolen i TF for mai/juni 87!)

Folk som ble medlemmer *før 1.1.84* kan også melde sseg på, og vil bli tatt med så langt det er plass. Disse må imidlertid selv opplyse om at de er 'gamle' medlemmer, slik at de ikke fortrenger de 'nye'.

KURSOPPLEGG

Alle kursene blir lagt opp med et forberedelsesmøte, selvstudier i vel 14 dager og til slutt helgekurs. I *selvstudieperioden skal kursdeltagerne avlastes for andre gjøremål, og få tilbud om hjelp og støtte i laget.*

FINANSIERING

Det koster en del å arrangere slike kurs, og alle lokaler, mat etc. blir bestilt på grunnlag av påmelding. Vi finner det derfor rimelig at laga står økonomisk ansvarlig i forhold til påmelding. I Oslo finansieres kursa slik:

- Deltageren betaler selv studiebok og mat på helgekursen. Studiemateriell kan kjøpes på forberedelsesmøtet.
- Laget betaler sine medlemmers andel av lokalele. Ved påmelding betaler laget en påmeldingsavgift på kr. 100.-/påmeldt. Eventuelle restbeløp betales på helgekursen.

HØSTENS KURS

1. ØKONOMIKURS:

Forberedelsesmøte: 8. oktober
Helgekurs: 23.-25. okt.

2. IMPERIALISME:

Forberedelsesmøte: 19. nov
Helgekurs: 4.-6. des.

3. FILOSOFI:

Forberedelsesmøte: 21. jan. 1988
Helgekurs: 5.-7. feb. -88

PÅMELDINGSFRIST

Når det gjelder de to første kursa, må påmelding skje allerede gjennom *første rutine til høsten*. Det er en fordel at så mange som mulig også benytter den anledningen til å melde seg på filosofikursen, men vi tar også imot filosofipåmeldinger i *oktoberposten*.

GRUNNSIRKLER

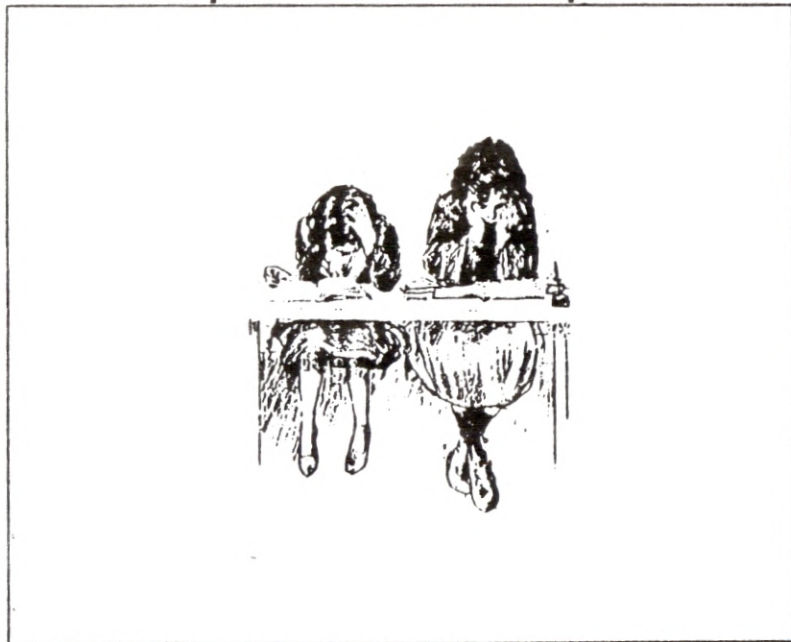
Det er nettopp avsluttet to sentrale grunnsirklar i Oslo. Disse var beregnet for folk som ikke ble fanget opp av vanlige sirklar. Denne ordningen er *ikke* en oppfordring til laga om å slutte å holde grunnsirklar. Hensikten er å samle opp folk på de stedene der det er for få deltagere til å holde sirklar i lagsregi.

Det vil bli satt i gang en *ny* sentral grunnsirkel

torsdag 1. oktober.

De som ønsker å være med på denne, eller veit om folk som venter på sirkel, må sikre at vi har beskjed om navn, adresse og eventuelt telefonnummer *minst 14 dager i forveien*. Melding kan leveres folk i SU direkte, sendes via Partikontoret eller via første internpost til høsten.

Det er viktig å gi melding *så fort dere vet om noen*. Sirkelen kan bli full, og neste sirkel vil ikke bli satt i gang før i februar 88.

1.MAI - BEHOV FOR PRINSIPIELL OPPRYDDING !

Fra BYDELSAVDELING

Avdelinga har forsøkt å oppsummere 1.mai-arbeidet i år, og spør seg: var 'Faglig Enhet'-opplegget for 1.mai 1987 rett ?

I avdelinga er det sernje om

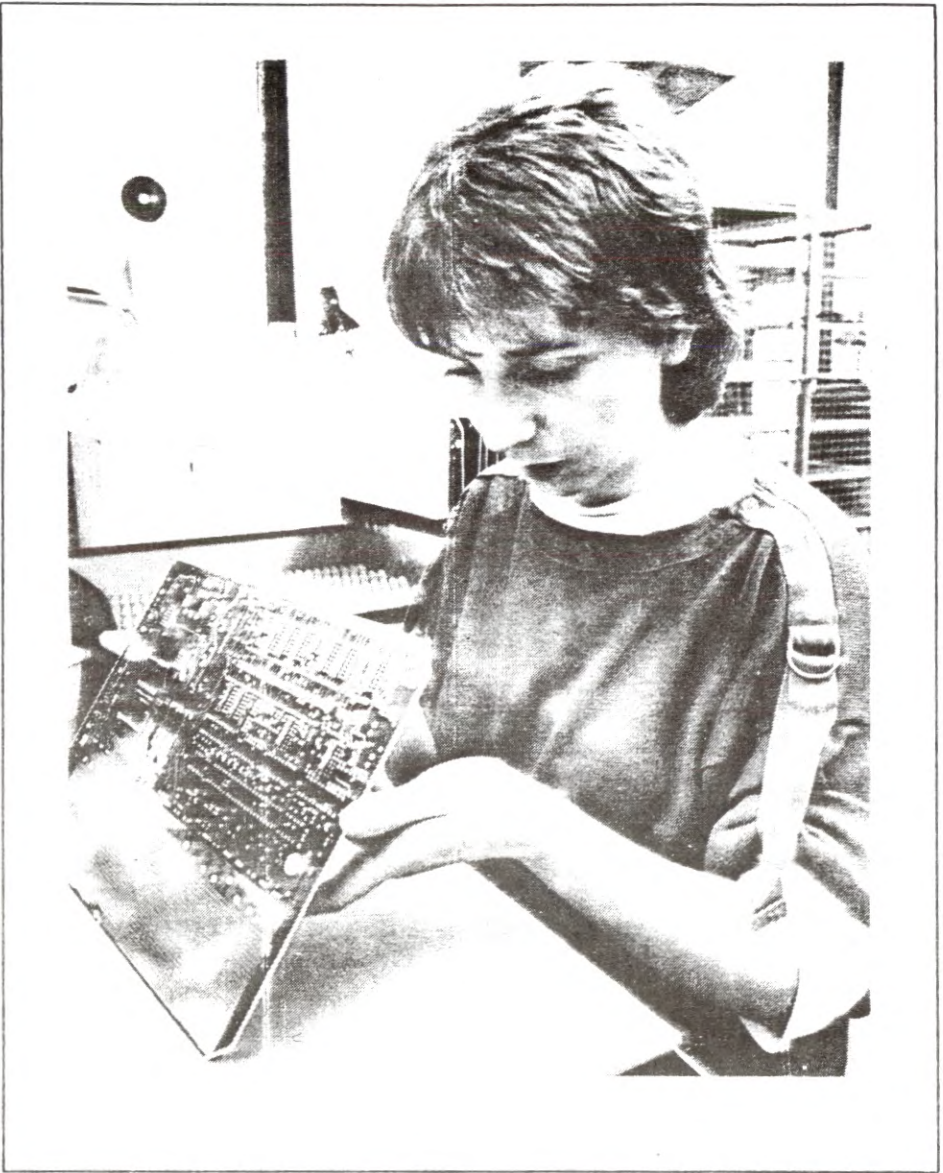
- *at ei strategisk viktig side ved 1.mai i dag er kampen for å knekke DNA-hegemoniet i arbeidarklassen, ein kamp som kjem til uttrykk m.a. i oppslutnaden om dei tre alternativa: heimesitjing, DNA-tog og toga vi tek del i. 1.mai-arrangementa er elles gradmålarar på temperaturen i masserørslene og på kvaliteten i arbeidet vårt.*
- *At motsetnadene i DNA er sjerpa i samband med regjeringa sin politikk, Pol-konflikten o.s.b., og at det finst objektivt grunnlag for brei mobilisering mot DNA-kjerna/høgrefløyen i DNA.*

Det står motseiingar i avdelinga på

- *om opplegget for 1.mai-toget bør knytast så tett til den taktiske stoda i Samorg som DS gjekk inn for. Er det realistiske utsikter til eitt tog, eller er resultatet berre ei venting i uvisse som kjøyper initiativet hjå aktivistane utanfor Samorg ?*
- *Om det er rett å gjera kompromiss som held store delar av masserørslene (utanom fagrørsla) utanfor leilinga av arrangementet. Partiet (DS-fleirtalet og våre folk i Samorg-opposisjonen) la seg her flatt for idear om at masserørslene representerar 'vår kjøtvekt', og heldt del unna leilinga for å tekkjast opposisjonspartnarene.*

SAMORG-DIPLOMATI MÅ BYGGJE PÅ EIGEN STYRKE !

Vi er samde med avdelinga som i FFP for jan/feb poengterar at diplomatiet bør bygge på eigen styrke. Er vi ikkje lenger i stand til å argumentere for at arbeidarrørsla og dei andre aktuelle masserørslene skal same veg (kan hende i vel så stor grad som dei ulike partia som er representerte i fagrørsla i dag)? Tyngda i leilinga blir elles liggjande så nær sosialdemokratiet at opposisjonen blir utydeleg.

KVAR VART DET AV KVINNENE I ARBEIDARKLASSEN ?

Vi meiner organiseringa av 'Faglig Enhet' dessutan gav inntrykk av at 'arbeidarklassen' = kvite menn med hjelm - dvs. dei 'leffaste' mannsforeiningane. Kvar vart det av kvinnene i fagrørsla, innanfor og utanfor Samorg ? Tykkjer DS at praksis her let seg sameine med synet som seier at det finst to spissar i den revolusjonære rørsla, der kvinnerørsla utgjer den andre ?

SAMORG-DIPLOMATI VS. MOBILISERING PÅ GRUNNPLANET ?

Om kampen i Samorg verkeleg kan mobilisere større delar av fagrørsla til toget er også ei sak for seg. *Kor mykje av det som skjer i Samorg når ut til grunnplanet, og i kva form ?* Kven av dei andre partnarene driv massemobilisering ? Kor stor vart den faglege oppslutnaden om 'Faglig Enhet' til sjuande og sist ? I så måte tykkjer vi òg at leinga i 'Faglig Enhet' var seint ute med mobiliseringa, og kom dårleg ut. Kvifor ? Hugs at mange av dei organisasjonene vi kan få med i tog om dei får invitasjon i februar ikkje vil ha tid til å hadsame tilslutninga og mobilisere sine dersom dei får invitasjon i april.

AVDELINGENES ROLLE I 1.MAI-ARBEIDET

Laga sto utanafor utforminga av det sentrale opplegget, og vart i hovudsak ved- og vatnberar for 'Faglig Enhet'. (Seksjonar fekk vi forme, javel, men 'skinnene var lagde og toget var gått'.) Vi meiner dette må sjåast i lys av kritikken vi tidlegare har relst mot DS for å passivisere/undertrykke avdelingane. I 'Redaksjonelt' i FFP mars/april blir den 'egentlige' 1.mai-debatten (og diverse andre debattar dei aldri såg noko til) etterlyst, ein er redd dei nok ein gong ikkje får nokon oppsummeringsdiskusjon. Men debatten om 'ventinga på Samorg' er slett ikkje ny. To avdelingar var inne på spørsmålet i FFP jan/feb. Så kvifor skrive, når DS likevel køyrer sitt løp, og diskusjonen likevel er 'gløymd' når neste års 1.mai kjem på dagsorden ?

Utviklinga av den demokratiske sentrallismen i partiet avheng svært mykje av korleis leiande organ handterer initiativ nedanfrå. Øyredøyyvande tagnad kan vera vel så drepende som skarpskodd nedvalsing. Døme: avdelinga vår sende i mars inn eit framlegg om samordning av bustadkampen i Oslo. Vi seier ikkje at framlegget var perfekt. Men i skrivande stund velt vi snautt om framlegget har nådd DS og er blitt lest . . . *Kunne ikkje dei som går gjennom posten i det minste returnere ei melding om at det var motteke, og kor snart ein kunne vente svar ? Og kva med klippbok/mappe over tidlegare debattar og oppsummeringar om 1.mai - finst det i DS ? Blir dei nytta når neste års opplegg utformast ?*

BREI 1.MAI-DISKUSJON TIL HAUSTEN !

No, rett etter 1.mai, er det tida for å setja i verk liner for valkampen og rette opp feil i den daglege praksisen vår når det gjeld å få masserørsla til å utfordre dei parlamentariske instiutsjonane borgarskapet dekkjer seg bak. Vi tykkjer den beste tida for å diskutere prinsipielle sider ved avviklinga av 1.mai er i haust - etter valet, og i god tid før taktikken må setjast ut i livet. *Vi krev difor at 'den egentlige' 1.mai-diskusjonen blir teken inn på haustplanen.*

OPPSUMMERING AV ARBEIDET MED 'FAGLIG ENHET' 1.MAI 1987

Av
BJARNE
Faglig Utvalg i Oslo DS

Dette er utdrag av en oppsummering av 1.mai-arbeidet som er skrevet foran behandlingen i Oslo Distriktstyre og Faglig Utvalg i Oslo-partiet.

1. ETT TOG I OSLO ?

Ett 1.mai-tog i Oslo er *umulig* uten at enten AKP eller DNA-ledelsen legger ned våpnene. Samling mellom oss og høyresosialdemokratene 1.mai er umulig. (Med forbehold for en helt annen politisk situasjon: krigstrus-sel/fascisme.)

Det som derimot *er* mulig, er at opposisjonen i Samorg kan vinne

høyresosialdemokratene. Med den følgen at DNA-ledelsen lager sitt eget 1.mai-tog.

Å reise parolen om ett tog er et nødvendig ledd i å utvikle en taktikk som kan gi opposisjonen flertall. Hvorfor det ?

Å stille parolen om ett tog 1.mai, tvinger fagforeningene til å diskutere *innholdet* i 1.mai-arrangementet. Så lenge det er klart for alle at det blir to tog, vil fagforeningslederne gå inn for å stille i det toget der de tradisjonelt føler seg hjemme. Eventuelt passivt godta at fanen bæres i begge tog. Sålenge det er to tog, gjør vi det svært enkelt for sosialdemokratene. LO/DNA har sitt tradisjonelle arrangement der fagforeningene hører hjemme. I tillegg er det et annet arrangement, *på utsida*. Derfor står tilslutning til Faglig Solidaritet ikke på dagsorden i de fleste fagforeningene i byen. Vi er noe annet enn – ja faktisk noe som står i *motsetning* til fagbevegelsen.

Når vi stiller parolen om ett tog, tvinger vi fram en diskusjon om *hva slags politikk* dette toget skal gå

under. Da er vi plutselig på samme banen. Og når vi faktisk tar følgen av det vi sier, og lager et arrangement styrt av fagforeninger, så blir vi interessante for våre venner og brysomme for våre fiender på en helt annen måte enn tidligere.

En viktig årsak til dette er at *parolen om et tog har en sterk massebasis i sersjantsjiktet i fagbevegelsen i byen*. Det er en betydelig irritasjon over den partipolitiske splittelsen 1.mai. Denne splittelsen grunner seg i erfaringer fra situasjoner der folk har opplevd at vi kan stå sammen om såvel faglige som politiske krav i det daglige arbeidet. Det er i ferd med å utvikle seg en større opposisjon og en grunnplansbevegelse som bl.a. kom til uttrykk på gata under så forskjellige aksjoner som 'La Oslo Leve' og støttearbeidet for Håkon

Når da AKPerne i Samorg sier at *heida, vi skal ikke ha noe partiitog, men et tog for opposisjonen i fagbevegelsen*, så får vi uttelling. Men for mange i AKP blir dette problematisk.

Jeg mener dette er uttrykk for at paritet ikke forstår hvordan det skal opptre i en front.

Paritet har som tradisjon å kunne skru av og på frontene, forandre politikken deres over natta. Dette er umulig overfor fagforeningene. Når vi lager en fornt bestående av fagforeningene, mister partiet den

Opprørstoget: Boligokkupantenes tog

direkte politiske styringa. Det er
kalrt at dette betyr noen nye

problemer for oss, men så enormt
vanskelig behøver det ikke å være.

2. INNRETNING PÅ ARBEIDERKLASSEN

1.mai er arbeiderklassens inter-
nasjonale kampdag. Jeg har da heiler
ikke hørt så mange småborgere
snakke om *hele* arbeiderklassens dag
som denne våren. Og da mener de at
arbeiderklassen er noen annet enn
fagforeningene.

For meg er arbeiderklassen først og
fremst den organiserte arbeider-
klassen. Dette betyr ikke at jeg
mener at arbeiderklassen kun består
av fagforeninger eller bare er
organisert i fagforeninger. Men jeg

mener at *dersom vi skal henvende
oss til arbeiderklassen i byen, må vi
først og fremst jobbe i forhold til
fagforeningene*. Fagforeningene må
være AKP(m-l)s viktigste beite.

Et hyppig anvendt Stalin-sitat går på
at sosialdemokratiets styrke i vesten
er basert på deres grep om
fagforeningene. Skal det bli noen
revolusjon, må sosialdemokratiets
hegemoni i fagbevegelsen ned-
kjempes. Oppgaven for AKP blir da å
lage en strategi og taktikk for dette.

Problemet er at Oslo-partiets klassebasis først og fremst er funksjonærsråborgskapet og de intellektuelle, og ikke den organiserte arbeiderklassen. Oslo-partiet har vært gjennom en avproletariseringsperiode og mistet sin kvantitative innflytelse i arbeiderklassen i byen.

fagforeninger med 130 000 medlemmer. Representantskapsmøtene i Oslo Samorg er en viktig arena for oss. Skal vi virkelig få innflytelse i byens fagbevegelse, kommer vi ikke utenom Samorg. Å vinne avstemninger der, å presse styret til å gjøre fornuftige ting, har stor betydning for oss.

Men samtidig er en rekke fagforeninger i ferd med å utvikle seg til kampforeninger. I flere av disse spiller enkeltmedlemmer av partiet en viktig rolle. Jeg mener det er disse foreningene og disse kameratene 1.mai-bevegelsen må ta utgangspunkt i.

Endel kamerater ser på dette som 'topplan-diplomati' og 'taktikkeri'. De tar feil! Det er ikke DNA-ledelsen eller LO-ledelsen eller forbundsledelsene som sitter i Oslo Samorg. Der sitter det mange foreningsledere og mange vanlige arbeidsfolk som har fått tillitsverv. Vi har mange folk der, SV har mange. I Samorg sitter de samme folkene som vi samarbeider med i 'La Oslo Leve' og i støttearbeidet for Håkon H. Mange av disse folkene er faktisk massenes ledere på sine arbeidsplasser (og mange er det ikke). Hvis vi avskjærer oss fra en diskusjon med disse folkene, gjør vi en stor strategisk feil.

Dette betyr ikke at jeg mener vi skal gi blaffen i kvinnebevegelsen, den anti-imperialistiske bevegelsen, anti-rasisme, ungdom osv. Jeg har hele tiden ment at 1.mai-bevegelsen skal stå på to bein: både vårt faglige arbeid og front-miljøene. Men jeg mener at *utgangspunktet må være det som skjer i fagbevegelsen*. Noe annet vil være å bygge opp under den spontane utviklingen i partiet som går i retning av å bevege seg vekk fra arbeiderklassen.

Hovedhensikten med årets 1.mai-taktikk har vært å brette flere av disse folkene løs fra det tradisjonelle sosialdemokratiske 1.mai-arrangementet. Vi greidde ikke dette, men kom et stykke på vei. På bakgrunn av årets erfaringer kan vi få til mer slikt neste år.

Jeg mener alltså at vi må ta utgangspunkt i det som skjer i den organiserte arbeiderklassen, dvs. i fagbevegelsen og i praksis i Oslo Samorg. Oslo Samorg utgjør 162

3. HVOR BLE DET AV KVINNEINNRETTINGA ?

Halvparten av arbeiderklassen er kvinner. Men de er usynliggjort, spesielt i fagbevegelsen. 'Faglig Enhet' ble ikke noe unntak.

Manglende kvinneinnretting kommer til uttrykk på to felt: dels i utformingen av hovedparolene, dels i sammensetningen av initiativkomitéen. Fra et opprinnelig grunnlag i Samorg-opposisjonen på 7 paroler, ble det endelige resultatet 13 hovedparoler. Jeg mener at det riktige er å begrense antall hovedparoler til færrest mulig. Men når vi først utvidet hovedparolegrunnlaget, var det en gedigen politisk brøler å ikke tenke kvinneinnretting. Vi kunne f.eks. ha sagt noe i retning av:

KVINNENE KREVER EN SOLIDARISK
LØNSPOLITIKK - STYRK DE
SENTRALE OPPGJØRENE,

og/eller

'NEI TIL PRIVATISERING AV
OFFENTLIGE TJENESTER - FORSVAR
KVINNEARBEIDSPLASSENE'.

Og vi burde hatt med en parole om kvinners rett til arbeid, med utgangspunkt i kampen på Aker-Verdal. Det var en grov politisk feil å ikke gjøre dette.

(En tilsvarende grov politisk feil var å ikke ta med en parole for den anti-rasistiske kampen.)

Initiativkomitéen til Faglig Enhet fikk en feilaktig kjønnsmessig sammensetning med 11 menn og 2 kvinner. Dette betyr ikke at vi bare kontakta menn. Vi snakka også med flere kvinner. Disse ville ikke stå på oppropet, - av ulike grunner.

Det vi tenkte på når vi skrapa sammen initiativtakerne, var først og fremst klubb- og foreningsledere i så mange forbundsområder som mulig. Hadde vi tenkt kvinneinnretting, ville vi ha kunnet komme fram til andre navn enn dem vi faktisk fikk. Dette var også en grov politisk feil.

4. VAR HOVEDPAROLENE 'HØYRE' ?

Endel folk har kritisert hovedparolegrunnlaget for å være sosialdemokratisk, 'høyre'. På den andre siden finnes det mange partimedlemmer som mener parolene var bra. Ja, det finnes endog ei høyrelinje som mener at parolene hadde *god* kvinneinnretting. ('NEI TIL

O-OPPGJØR' var ei 'god' kvinneparole.)

Kritikken har utkrystallisert seg først og fremst på parolen 'NEI TIL PARTIMISBRUK AV FAGBEVEGELSEN'. I stedet mener kammeratene at vi burde gått med parolen 'FOR EN FRI

OG UAVHENGIG FAGBEVEGELSE'. TIL dette vil jeg si følgende: de vi samarbeidet med (SVere, AMGere og sosialdemokrater) i Oslo Tobakk var mot denne parolen. De mente den var en typisk AKP-parole. De ville bare være med i toget dersom dette ikke ble definert som et AKP-arrangement. Vi sto da overfor valget: enten sprengte enheten eller holde ord og få til større bredde enn tidligere. Vi syntes valget var lett.

'Fri og Uavhengig Fagbevegelse' har aldri vært noen stor bevegelse i Oslo. *Jeg mener det er sekterisk å ta brudd innåfor fronten på en sak som er helt perifer i forhold til massebevegelsen.*

Ellers er parolen 'FOR EN SOLIDARISK LØNSSPOLITIKK - STYRK DE SENTRALE OPPGJØRENE' kritisert for å være 'sosialdemokratisk'. Og det er jo ikke så rart. Det var den parolen Tobakk gjerne ville ha med i toget. Skulle vi si 'nei' til det fordi den hadde en sosialdemokratisk 'klang'? *Jeg mener dette har med respekt for samarbeidspartnere og la dem få innflytelse over arrangementet å gjøre.* Slike retningslinjer for enhetspolitikk anbefales også bl.a. i 'Strasbourg-tesene' (Finnes i heftet *STREIK! Om økonomisk og politisk kamp*, fra Oktober forlag. Fås kjøpt hos Tronsmo. Red.) Det er slikt vi må godta når vi jobber i en front

5. TALESPØRSMÅLET

Partiet stilte krav om at Håkon H. skulle være taler 1.mai. Dette var et riktig krav og forholdsvis ukontroversielt. Men *noen av de som ville være med i fronten trakk seg på grunn av Håkon*. De mente dette ble et parti-arrangement for AKP uansett. For å komme dette i møte, stilte vi forslag om å gi SVerne en taler. Vi sa at det var *ønskelig* med en SVer, helst en kvinne fra offentlig sektor.

SPLITTELSE I SV

Det er viktig å merke seg hva som da skjedde i SV. På et medlemsmøte i SV gikk *Pål S.* hardt inn for at SV skulle støtte Faglig Enhet. Da skjedde dette: *Bjarne B.* / faglig leder i Oslo SV, trua *S.* med eksklusjon. *Gunnar M.* (Aftenposten) truet med å melde seg ut dersom *S.* ds forslag fikk flertall. *S.* ds forslag ble så nedstemt med noen få stemmers overvekt. I stedet ble det vedtatt at siden Hanna Kvanmo var en så mye mer markert politiker enn

Torvald Stoltenberg, skulle SV gjøre Samorgs tog i Oslo til sin valgkampåpning. Dette vedtaket passiviserte den delen av det faglige SV vi hadde hatt samtaler med.

Jeg mener denne splittelsen i SV var noe av det beste vi oppnådde. Det sier noe om hva vi kan få til i neste omgang. Jeg mener vi skal videreutvikle denne taktikken. Jeg ser det som en mulig hjørnestein i det å utvikle en generaltaktikk for partiets arbeid i Oslo.

KVINNELIG TALER

Spørsmålet om kvinnelig hovedtaler endte som kjent med *Synnøve L.* fra Linjegods. Synnøve L. er ei arbeiderjente som leder en klubb på en mannsarbeidsplass og som sto i spissen for kampen mot null-oppgjøret. Det er bra for kvinnekampen at hun sa ja til å stille opp, og hun holdt en *god* 1.mai-tale.

6. ORGANISASJONSMODELLEN

I tillegg til uenighet om den politiske linja, var det *organisasjonsmodellen* som skapte størst trøbbel. Vi sa at det var de fagforeningene og klubbene som sluttet seg til arrangementet som skulle ha det avgjørende ordet i komitéen. Front-organisasjonene satt uten formell stemmerett. På den ene siden hekta mange kamerater seg unødvendig opp i disse formelle

spørsmålene, på den andre siden er ikke denne organisasjonsmodellen uproblematisk.

Vi hadde det taktiske utgangspunktet at folk stilte som krav til å inngå samarbeid med oss at dette ble et *rent faglig* arrangement. På den andre siden stilte vi som krav at det skulle *organiseres seksjoner* på

vanlig måte. Ved uenighet i komitéen, var kravet fra våre samarbeids-partnere at da skulle *fagforenings-representantene ha det avgjørende ordet*. Vi godtok dette. Forholdet var at de andre var redd for at vi skulle komme med et 10-talls front-organisasjoner som ble leda av AKP og stemme dem ned ved uenigheter. Vi sa at dette skulle vi ta hensyn til og gi dem en faktisk innflytelse over komitéen. Dette skapte en masse motsigelser til resten av rørsle, og er et av de punktene vi må grundig inn på. Her skal jeg trekke fram noen momenter:

- Å si at det er de tilsluttende fagforeninger og klubber som skal ha styringa, er etter min mening *riktig* som utgangspunkt. Det ga 'Faglig Enhet' en legalitet som vil gi oss større uttelling neste år. Det var mange som ikke trodde på oss i starten og derfor ikke ble med. Nå har de sett at vi holdt ord. Neste gang kan det hende de kommer fra starten av. Det vil gi komitéen større tyngde.
- Samtidig virker denne organisasjonsmodellen ekskluderende på frontorganisasjonene. Selv om de i årets arrangement sto fritt til å delta i egne seksjoner med sine egne paroler, føler mange kamerater seg tilsidesatt. Nå er dette et ganske sammensatt problem. I fjor - med 'Faglig Solidaritet'-modellen - ble det f.eks. holdt *to* møter i kvinneseksjonen. På de ene møtet kom det to folk. På det andre møtet kom det to folk.
- I realiteten var det slik at de som deltok på komitéens møter avgjorde innrettinga på toget

gjennom de diskusjonene som foregikk. De som hadde de beste argumentene fikk gjennomslag. *Problemet var at det var allfor få som deltok.*

HVORFOR ER DET RIKTIG AT FAGFORENINGENE SKAL STYRE?

Dette henger sammen med at i de to tidligere modellene våre, 'Faglig 1.mai-front' og 'Faglig Solidaritet', har det i praksis blitt slik at det er enkeltpersoner som har hatt styringa. Selv om det har vært åpne møter med diskusjon, har *partiet i praksis avgjort spørsmål der det har vært uenighet*. Dette har innsnevret fornten og isolert oss. Oppslutninga rundt 'Faglig Solidaritet' var da også på rask nedtur. Når vi lar de tilsluttede fagforeningene styre arrangementet, får det med én gang en større tyngde og autoritet. *Problemet i år var at resten av partiet ikke greidde å utnytte dette til å sikre en breiere tilslutning fra forntorganisasjoner vi ellers ikke har hatt med i vårt tog.*

Jeg skal ta noen eksempler:

- Det kom som en overraskelse på kvinnekaderen i partiet at 'KIM' (Kvinner i mannsyrker. *Red.*) kunne slutte seg til toget. Deres begrunnelse var at dette var et rent fagforeningsarrangement og *nettopp derfor* kunne de slutte seg til.
- Hva da med de øvrige kvinneorganisasjonene, de anti-imperialsitiske solidaritetsorganisasjonene som hittil har gått i Samorg-toget, for ikke å snakke om innvandrerorganisasjonene. Hvorfor skulle de støtte opp DNA?

Faglig enhet
1. mai 1987

**NEI TIL
NULLOPPGJØR!**

- Organisasjonsmodellen til 'Faglig Enhet' burde vært utnyttet av kameratene i de øvrige utvalgene i partiet (Kvinneutvalg/Internasjonalt utvalg osv.) til en taktisk-diplomatisk offensiv overfor disse miljøene. Vi vet at f.eks. 'Anti-rasistisk Senter' diskuterte spers-målet om tilslutning. Hva med 'Natur og Ungdom'? Hva med student-organisasjonene? Osv. . . .

HVORFOR KUNNE IKKE HOVEDPAROLEGRUNNLAGET UTVIDES/FORANDRES UNDERVEIS ?

Samarbeidspartnerne våre var svært opptatt av at vi ikke skulle 'tulle' med hovedparolene underveis. De var opptatt av at tinga skulle gå skikkelig og redelig for seg. Tidligere erfaringer med parolestrid helt fram til 1.mai skremte nok noen av dem.

Vi godtok denne betingelsen, men gjorde en svært viktig feil. For én sak er at de organisasjonene vi henvender oss til skal kunne stole på at de parolene de får opplyst er grunnlaget for demonstrasjonen faktisk også dukker opp i samme form på 1.mai. At opplegget er grundig gjennomdiskutert og ikke gjenstand for en tilfeldig behandling. Men noe annet er at dersom det oppstår helt spesielle forhold som ligger innafor den politiske hovedlinja til komitéen, må det være mulig å

utvide grunnlaget med en hovedparole.

Et slikt mandat hadde Arbeidsutvalget i Faglig Enhet ikke fått. Dette viste seg å være en kjempetabbe fordi flertallet i Arbeidsutvalget *av denne grunn* ikke ville la kampen til asylsøkerne bli opptatt i hovedparolegrunnlaget. Altså en rent formalistisk argumentasjon.

På den annen side synes jeg at den god del kamerater har gjort allfor mye vesen ut av at *deres* 'sak' ikke er nevnt i hovedparolegrunnlaget. En kamerat i komitéen har treffende karakterisert dette som 'parole-fetisjisme'. Jeg tror ikke det er slik at det er vesentlig mye lettere å mobilisere til toget dersom akkurat den og den parolen er hovedparole. Det er *rammen rundt* arrangementet og *innrettinga* på toget som spiller størst rolle. I neste omgang kommer spørsmålet om akkurat ens egen sak finnes blandt parolene. Når toget ble organisert med seksjon- og i praksis parolefrihet, burde partiet ha stort nok slingsmonn til å drive konkret massemobilisering på enkeltsaker.

Kamerater i Rød Ungdom var kanskje blandt de som reagerte mest mot det de oppfatta som en rigid organisasjonsmodell. Samtidig så det ut på alderssammensetninga av togdeltakerne at det var ungdommen som hadde mobilisert best.

- "Hovedårsaken til fortsatt tilbakegang ligger i at partiet som helhet ikke jobber med 1.mai."
- "Hovedspørsmålet må bli hvordan vi skal få partiet til å mobilisere."

7. OPPSLUTNING

3.900 folk gikk i 'Faglig Enhet'-toget 1.mai. En tilbakegang på 500 fra 'Faglig Solidaritet' i fjor. Jeg mener tilbakegangen ikke kan lastes organisasjonsmodellen. Sammensetninga av komitéen og innrettinga på arbeidet gjorde at vi mobiliserte noen nye her og mistet noen aktivister der.

Hovedårsaken til fortsatt tilbakegang ligger i at *partiet som helhet ikke jobber med 1.mai*. Det gjorde det heller ikke ifjor med en annen organisasjonsmodell. Og ifjor var det en helt spesiell situasjon med lock-out i privat sektor og streikevarsel i offentlig. Ifjor hadde Samorg-toget

stor framgang og 6.100 folk. 'Faglig Solidaritet' hadde tilbakegang. Jeg vil derfor advare sterkt mot å trekke for raske slutninger. Hovedspørsmålet må bli hvordan vi skal få partiet til å mobilisere. Det er det som er avgjørende. Og det ser ut til å være like problematisk uansett hvilken modell vi velger.

TEMA:

KK-arbeid på jobben

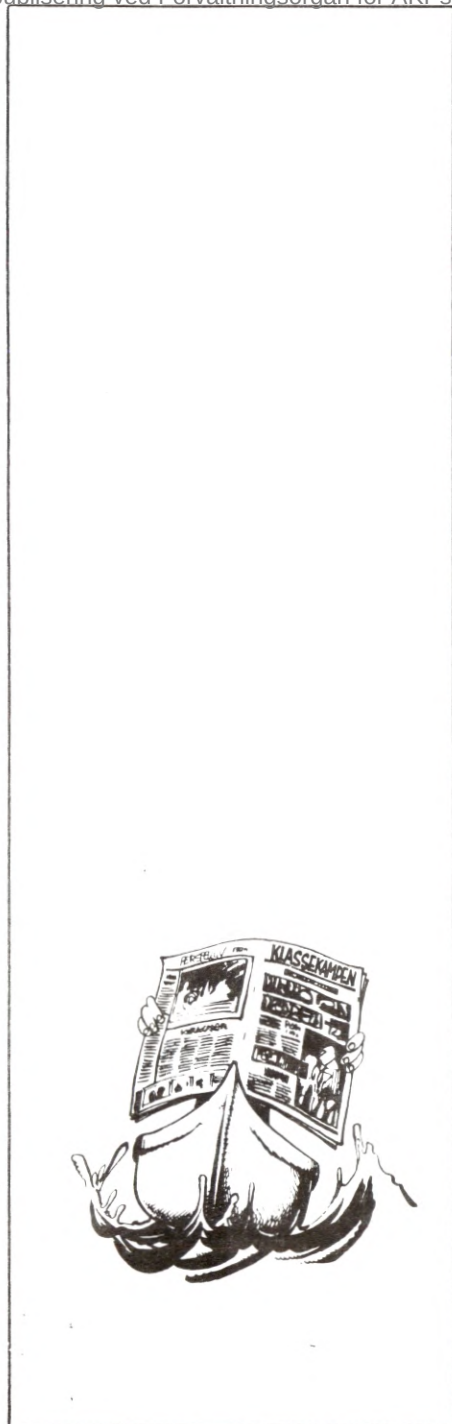
Vi har gjort en vri denne gangen. Istedenfor å prate med et partimedlem som driver KK-arbeid på jobben, har vi slått av en prat med Ole, en *potensiell kjøper og abonnent*. Ole leverer næring- & nytelsesmiddelvarer på intervjuerens arbeidsplass. Oslogutt mellom 32 og 33 år, gikk i ulovlig demonstrasjon sammen med 8.000 andre for ikke så lenge siden og mener mye om mangt.

Hilsen
KK-SENTERET I OSLO

- *Hei du Ole, kan jeg ikke få intervju deg til medlemsbaldet til AKP?*
- *Får jeg dekknavn jeg også, da?*
Harald sier ikke nei til noe, han er ikke engang redd for noe, ihvertfall ikke for å si hva han mener, og slettes ikke om han blir stilt spørsmål først
- *Er det noen som selger 'Klassekampen' på jobben din?*
- Det har da hendt, njaa, det er en stund siden. Du skjønner, vi har abonnement gjennom klubben, på klubbkontoret. I valgkampen, da selges den gjerne, eller den blir lagt ut, jeg vet ikke
- *Hvor ville det vært best å selge den, - i porten?*
- Selge den? I porten, ... det ble vel mange som så hvem som kjøpte da, jeg vet ikke om noen ville kjøpe, jeg, i porten, kanskje det, ja. Det ville nok være den lureste plassen det, ja.
- *Ville du kjøpt hvis det var noen som solgte på jobben din?*
- Ja, når jeg ikke leste klubben sin, hvis jeg hadde tid, det spørs hva som sto i avisa. Hvordan går det med den, klarer den seg bra?
- *Svømmer som visken i vannet, som før, buster gjennom et sugerør, skulle hatt tusen abonnenter til før å klare seg.*
- Faen, det er mye som er tapt hvis 'Klassekampen' slutter, behøver jo ikke være enig, men det er vinklinga, typen nyheter.
- *Så du leser den, du?*
- Njaaa ... Faen, - det er ingen som snakker om avisa lenger. Det var da det før, ikke på jobben akkurat, kanskje, tror ikke det var noen AKPere der, det var jo meg, da. -

Jeg har alltid vært SV eller noe sånt - og en ungdom, men ellers, på gata, kompisene . . . Nå er det ingen som snakker om den, noen steder. Faen så fin avis, jeg leste den, jeg, det er ikke mer enn et par uker siden, om de som sultestreika, mai var det, rett før første mai. De andre avisene har jo blitt så dårlige, og bare bilder gitt, sier at et bilde sier så mye, reiser verden rundt og kommer tilbake med et bilde, ikkenoe nyheter 'Klassekampen' skriver mye den, fra utlandet og sånn. Og hjemme her, ingen skriver om næringslivet som 'Klassekampen'.

- *Blir bare værre utover nå, dyrere porto. Staten vil slutte å annonsere, skulle hatt flere abonnenter for å møte framtida, slippe å si opp flere journalister...*
- *Sier du det? Må dem si opp folk, sltså? Du, hvis 'Dagbladet' hadde fått like mye utav journalsitene sine som 'Klassekampen', da hadde det ikke blitt mye plass til bilder i 'Dagbladet'.*
- *Ja, faen, jeg tror det er en hard arbeidsplass å være journalist i 'Klassekampen'. Skal du abonnere du, eller?*
- *Du har ikke bare ei avis? Jeg leser den så ofte på jobben, vet du.*
- *Jobben, du, du leser den vel ikke på jobben, vel. Var det på jobben du leste den i april, eller?*
- *Nei, den kjøpte jeg på . . . Faen, jeg er da ikke på kantina, jeg er jo ute og kjører, jo. Her du ei avis, eller?*
- *Ikke vær så forbanna kaniden, da gett. Støtt avisa for faen. 220 kroner har du råd til, tre måneder! Ei avis, hva er det for støtte? Er du ikke gutt?*

- Snakkes neste uke, må fly, faen til trafikk i sentrum, også den gravinga. Ha det !
Harald smiler. Egentlig er Ole en

kjekk kar. Han blir nok abonnent neste uke, bare de færreste sier ja første gangen.

DERE GLEMMER VEL IKKE . . .

Velt du hva dumpa over symboliserer ? Jo, salgskurven for KK sommeren 1987.

'MEN, D'ER JO'KKENO' FOLK IGJEN I BY'N PÅ LØRDA'NE', sier du.

FEIL ! Du finner dem på Sognsvann og Huk, ved Frysja og i Stovnerdammen.

DERSOM IKKE DU OG DE ANDRE I AVDELINGA SIKRER SALG PÅ LØRDAGENE I JULI OG AUGUST !!!

HVORFOR IKKE TA MED DE ANDRE SELGERNE OG KOMBINERE DET REVOLUSJONÆRE MED DET BEHAGELIGE ? !!

**'KLASSEKAMPEN'
- AVISEN UTEN AGURKULURER -
HOS DINE FASTE KK-SELGERE
I HELE SOMMER !**

HVA SKAL DU MENE OM 'KLASSEKAMPEN', OG HVA SKAL DU GJØRE MED MENINGENE DINE ?

Av

HERMANN H

(MEDLEM I KK-UTVALGET)

1. Du skal mene, som Lenin, som Stalin, som Mao og som jeg, at ei landsomfattende dagsavis er en forutsetning for den sosialistiske revolusjonen og at det er du helt for, både avisa og revolusjonen. Du som er kommunist kunne til og med tenke deg sosialismen i en kort periode. Uten avisa får du ikke disse tinga.

I parentes kan det bemerkes (at: det muligens går an å mene noe annet).

2. Du skal mene at avisa Klassekampen er hele partiets avis med alt det fører med seg. At den f.eks. sier deg noe og organiserer deg i en helhet.

3. Du skal mene at mange, faktisk de fleste, vil ha bruk for avisa Klassekampen som kunnskapsformidler og bakgrunnsstoff for et verdenssyn.

4. Du skal mene at avisa Klasskampen er den eneste som slåss kampen om hvilke tanker som burde være (om) folks tanker, og at alle andre aviser står på den andre sida.

Nå har jeg ikke tenkt å argumentere noe særlig for hvorfor du skal mene dette, men mere diskutere hva du skal gjøre for at det du skal mene, skal få et uttrykk.

Alle? mener at praksis er grunnlaget for teorien. Altså; om du skal få folk til å tru på og også mene det de skal mene, så må det en aktiv handling til.

Hvilken handling?

Ja, det hadde jeg faktisk tenkt å overlate til din fantasi. Det er selvfølgelig helt OK om du diskuterer dette med andre. Vi er jo flere stykker i dette partiet som skal mene det samme som deg. Til og med utafor fins det noen folk som veit noe om praksis, altså aktiv handling.

Det er sånn i partiet AKP(m-l) idag at sjøl om vi kan se mange ut, er vi et mindretall som driver med avisarbeid. Javnlige. Ett av grunnlagene for sosialismen er det et mindretall som driver med. Dette er altså et brennende politisk spørsmål som må løses før det er for sent.

Om et flertall i partiet mener at f.eks. Narvesen skal være den som

sprer vår avis, så må vi få et vedtak som sier det. Vi som driver med avisarbeid gjør det fordi vi mener det er et viktig arbeid for hele partiet og for politikken det står for. Alle som driver med avisarbeid har mengder av kritikk til avisa. Vi prøver å mene noe som vil forandre avisas innhold hele tida. Vi ser det som en viktig partioppgave. Grunnlaget for kritikken kan være subjektiv og retta inn mot vår egen smak og interesser, men ofte er det saker vi diskuterer med andre kamerater eller folk utafor som er interessert i at den avisa skal bli et uttrykk for folks rettferdighetssans og politiske mening. Å få gjennomslag for meninger, krever folk som står bak dem og tid til å få tenke seg om. Til og med du som starter diskusjonen forandrer mening under marsjen.

En aktiv handling som KK-Utvalget i Oslo ser på som den viktigste, er at du viser fram avisa, samma om du har den for handa eller ikke. Som f.eks.: "Den meninga har ikke Klassekampen" om en aktuell sak.

Kampen om hva folk skal snakke om er vesentlig. Klassekampen skriver om mange saker som betyr mye for folk, men som ikks står i andre aviser eller som står i en liten notis, bisetning.

Spørsmålet om ledelse er en sentral problemstilling, men det fritar ikke folk for ansvar i forholdet til saker vi mener er viktige. Slåsskampen om standpunkter kan komme til et punkt hvor de som har rett gir opp. Dette forsinker kampen om et rettferdig samfunn. Kvinner har mange erfaringer i at dette har skjedd. Kampen blir seig å få på dagsorden igjen.

Avisa Klassekampen må ikke komma i denne situasjonen. Avisa kan bli bedre, og vi som kollektiv må slåss for det, men vi kan ikke la den dø i mellomtida.

Kampen for ei ny revolusjonær dagsavis vil bety en arvorlig splittelse i AKP. Avisa vi har er oss på godt og vondt. Alle som mener den må forandres på forskjellige måter, må agitere for avisa. Det er haugveis av måter å gjøre det på. Jeg mener at det betyr partiets være eller ikke være. Tida er inne til å bli flere.

Folk som ikke får brukt ideene sine må slåss for at de skal bli brukt. Vi må ha en akrivitet rundt avisa Klassekampen som er et kollektivt organ verdig. Erfaringene og ideene fra klassekampen ellers i landet og på alle områder, må også brukes i avisarbeidet. Det kan ikke vi som driver avisarbeidet idag. Vi er for få. Sjøl om ideene er aldri så geniale, må det folk til å utføre dem for at de skal bli ei materiell kraft. Ideer og diskusjoner er ikke nok. Ia et tak for avisa i morra og resten av framtida. Aktiviteten i dagskampen går i bølger, men i avisarbeidet går det bare oppover.

Dette er et tilbud til alle lag som ønsker å diskutere temaer i tilknytning til Afghanistan, f.eks.

- Gorbatsjovs 'fredsutspill'
- Hvorfor gikk Sovjet inn
- Hvorfor blir de i Afghanistan osv. osv.

Dersom dere vil ha bakgrunnsmateriale, hjelp til å lage innledning eller ønsker andre til å holde innledning, kan et *offentlig medlem* i avdelinga kontakte

E _ L

Tlf. Jobb: 70 00 00

Priv: 31

eller

Petter B

Tlf. 3. 00 00

For å hjelpe lagene igang, vil vi trykke tre artikler i FFP som tar opp viktige sider ved krigen i Afghanistan

**Hilsen
Afganistanaktivister**

STEMNINGSRAPPORT FRA EN HYTTETUR
MED TEMA:

KVINNER OG KLASSE

Av
GUTTA PÅ SKAUVEN

Vi bestemte oss for å sette av en helg til et hyttetur-seminar på vårplanen for å samkjøre oss politisk og personlig, for å kunne gå mer i dybden enn vi får tid til på vanlige partimøter. I og med at vi - tilfeldigvis- er en ren kvinnegruppe fant vi å ville legge hovedvekt på temaet: Kvinner og klasse. For å sikre aktivitet fra alle fikk hver enkelt ansvar for forberedte innlegg/innledninger.

Temaene fredag kveld var: 1) menn= potensielle voldtektsforbrytere? 2) er det lov å hate menn? 3) er lesbisk kjærlighet "bedre" enn heterofil? I rne omgangen kom vi ikke lengre enn til 1. tema!

En av de viktigste konklusjonene var at vi må skille mellom mannen som sosialt kjønn (og som sådant potensiell krenker) og som individ. En annen konklusjon var at det er snakk om en gradering av krenkelse av et annet menneskes grenser: ulike former for press inngår ved at sex brukes for å oppnå noe i en situasjon der partene ikke er likeverdige, m.a.o. der maktutøvelse inngår som et element i forholdet. Voldtekter forekommer også i etablerte forhold, likesåvel heterofile som homofile og lesbiske.

Lørdag morgen etter frokost samlet vi oss i strålende solvær på en fjellknaus og tok fatt på hovedtemaet: klassebegrep og klasseanalyse. De viktigste diskusjonene var: AKPs program sier at klassesystemet forenkles, men samfunnsutviklinga skaper glidende overganger og tilsløringer, f.eks. arbeidergrupper nærmer seg småborger-skap (datateknologi, samarbeid/kvalitetssirkler mm) og omvendt (rasjonalisering, arbeidspress, forskrifter gir rutinejobbing). Det tradisjonell klassebegrep er kjønns-nøytralt dvs. et mannebegrep. Hva med kvinner som personer i seg sjøl; hva kommer klassetilhørighet/bevissthet til borgerhustruen som tar deltidsjobb som laborant på

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
sykehuset der mannen er direktør? Har kvinnebevisstheten størst sprengkraft nå? Er det den som bevisstgjør kvinnene om klassetilhørighet? eks: småborgerkvinnene har gjort opprør som gruppe/bransje (sykepleiere, lærere), arbeiderkvinnene på sitt sted (Aker-Verdal-vaskerne, Hillesland-damene). Hvorfor slike forskjeller i støtte/oppmerksomhet/antatt betydning mellom Randi H. og Håkon H. ? Kvinne vs. mann, sterk arbeiderfagforeing vs. "vertikal" fagforening (NTL), kamptradisjon vs. "ny", enslig svale.

Så gikk vi over til å belyse klassetilhørighet med oss sjøl som eksemplet. Vi hadde to innledninger: 1) "Via kvinnebevissthet til klassebevissthet. Du skal ikke tro du er noe" v/ei jente fra arbeidsklassen og 2) "Den småborgerlige skyldfølelse. Du skal tro du er noe" v/ei fra den intellektuelle del av småborgerskapet. Etterpå sa alle noe om besteforeldre og foreldre (yrke, opp-

dragelse, bosted, "lærdommer") og eget liv.

Dette lærte oss sjøl og hverandre bedre å kjenne, og vi lærte mer om klasser, både at tilfældigheter/personligheter gjør det mer komplisert enn "idealtypene", og at det er tydelige tendenser, materielle forskjeller, ideologier såvel mellom klassene som mellom hovedtyper innen klassene. Dette var den mest engasjerende delen av seminaret.

Vi diskuterte mest "hvor vi er kommet fra og hvem vi anser oss for å være", og mindre "hva har bragt nettopp oss til AKP" og enda mindre: "hvorfor er ikke de andre her". Skjønt frokostdebatten søndag morgen ble heftig om en side vedr. det siste, nemlig om partiets bruk av medlemmene som redskaper.

Del 2 av hovedtemaet: "Kjerneproletariatet og arbeiderklassens kvinner - like viktige? allierte eller motstandere?" De viktigste diskusjonene her var: Når vi vil utvikle kvinnebevisstheten, spesielt i arbeiderklassen, fører det til kjønnsmotsigelse i klassen. Kjønnsmotsigelsen må skjerpes og tydeliggjøres en periode for å få arbeiderklassens menn til å se kvinneundertrykkinga og i neste omgang å ta spesifikke kvinnekrav med i arbeiderklassens felles kamp. Allianser med kvinner i egen og andre klasser kan i en periode være viktigst, og innebære størst sprengkraft for å forandre verden. Vi anklages for å være borgerlige feminister og å splitte kampeb. Men det er de som anklager som splitter, ved f.eks. ikke å ta opp kampen mot porno og sexpress på jobben, ved å prøve og lage 1.mai-87 til en i utgangspunktet kjønnsnøytral kampdag.

Diskusjonen munnet ut i hvordan vi konkret bør jobbe framover. Vi vedtok å foreslå:

1. at AKP sentralt tar ansvar for at mannlige AKPer tar aktiv del i "mannfolk mot Porno"
2. at AKP tar initiativ til en ny proletariseringskampanje. Som medlemmer vil vi være med på å utforme kampanja. Med utgangspunkt i å lære om og av, ikke å misjonere
3. at AKP sentralt følger opp dannelsen av partilag på kvinnerarbeidsplasser

Søndag hadde vi en innledning om innvandrerkvinner. Det ble stilt spørsmålstegn ved hvorvidt vestlige kvinner har en så privilegert posisjon, og ved hva vi egentlig har for kunnskaper om innvandrerkvinner.

Konklusjon:

Vi ble enige om å gjenta et slikt hytteturseminar til høsten, og oppfordrer andre lag til å ta i bruk en slik glimrende måte å konsolidere seg på - politisk og personlig!

Innhold:

REDAKSJONELT	S. 2
MELDINGER FRA DS	
SKOLERINGSMØTE FOR KOMMUNEANSATTE	S. 3
UTSETTELSE AV P.BEDRIFT-DISKUSJON	S. 4
FRAMDRIFTSPLAN FOR FAGLIG UTVALG	S. 5
SPENNINGSSTOFF FRA PARTISKOLEN	S. 6
1.MAI-OPPSUMMERING	
BEHOV FOR PRINSIPPIELL OPPRYDDING	
Fra Bydelsavdeling	S. 9
OPPSUMMERING AV ARBEIDET MED 'FAGLIG ENHET'	
Av Bjarne	S. 12
'KLASSEKAMPEN'	
INTERVJU MED POTENSIELL KJØPER	
Fra KK-utvalget	S. 22
DERE GLEMMER VEL IKKE AVISA I SOMMER ?	
Fra KK-utvalget	S. 25
HVA SKAL DU MENE OG HVA SKAL DU GJØRE ?	
Av Hermann H	S. 26
SOVJET I AFGANISTAN	
TILBUD OM HJELP MED INNLEDNINGER	
Fra Afganistanaktivister	S. 28
KLASSEANALYSE	
STEMNINGSRAPPORT FRA EN HYTTETUR	
Fra Gutta på skauen	S. 29

**STOFFET DITT TIL
NESTE FFP MÅ HA
NÅDD REDAKSJONEN
INNEN 24. AUGUST !**

GOD SOMMER !